

Decisionum Aurearum Lib. I.

Confessarii nō debent multum incum-
bere, vt cum plebeis penitentibus discu-
tiant, ex quo fonte eorum dolor na-
scatur, sed satis est eos admonere, quod na-
sci debeat ex amore.

10. Alia † attritionis species est, quando
saltē concipitur ob amorem Dei, &
quia peccatum est eius offensa, cum cre-
dulitate, quōd habeat sufficientem dolo-
rem, licet re vera illum non habeat, &
hac attritio potest fieri contrito, nec
obstat, quōd attritio fieri nequeat con-
trito, secundum Thom. d. 17. q. 2. art. 2.
Nam respondet quōd duplex est attri-
tio; altera ex obiecto, que est dolor non
respectu offensae Dei, sed timore gehen-
nā, vel ex consideratione iudicij Dei;
& hæc dicitur attritio intrinseca; altera
extrinseca, que habet obiectum Deum,
sed non habet dolorem perfectum, &
hæc accendeat gratia, vel proposito ab-
stinentiā à peccato, potest fieri contritio;
non autem prima, quantum ad illam di-
sponat, vt per Conc. Trid. & ita intelli-
gitur Scot. in 4. sent. distin. 14. q. 2. art. 11.
Sot. dist. 17. q. 2. art. 5. col. 7. Nau. cap. 1.
nu. 41. Deinde attritio est illa, que etiā
transit in contritione virtute sacramen-
ti, quādo homo putat se dolere propter
Deum, non dolet nisi propter peccatas in-
fernī; hæc enim attritio cū sacramento
sufficit ad gratiam, Sotus, qui supra, col. 5.

11. Insuper, † cum contritio tria exigat,
displacentiam de peccatis commissis su-
per omne odibile, propositum vitandi
super omne vitabile, & propositum cō-
fandi, & satisfaciendi, cū displacet pec-
catum, sed non super omne odibile, uel
intendit vitare peccatum, sed non super
omne vitabile, est attritus. Cate. in sum.
12. in ver. contritio: † Effectus autem dis-
placentię ipsius peccati est, esse paratum
potius mori, quam Deum offendere.
Hinc inquit D. Tho. quodlib. 1. art. 9. q.
qui paratus non est generaliter pati, quā-
cunque peccati, non dicitur contritus:
nam qui est contritus, habet charitatē,
qui charitatem habet, amat Deum plus
quam se, & vult perdere plus se sibi, quā-

Deum. Vnde cum per charitatem ame-
tatur Deus, ideo contritus, qui amat
Deum, potius vult quancunque peccata
generaliter pati, quam offendere Deum.
Inno. in c. omnis. de pœnit. & remis-
sione.

13. † Non tamen Confessarius, uel pœni-
tens debet descendere ad speciales pœ-
nas: nam sicut delectabili magis mo-
uent specialiter descendēdo ad particu-
laritates, quam generaliter consideran-
do: ita terribilia, vt inquit D. Tho. ibi.
Quōd si Confessarius cognoverit illum
non habere talē dolorem, inducat eū
ad concipiendum, tum ex Dei iudicis
in luciferum, & in primos parētes: tum
ex punitione, que culibet peccato mor-
tali debetur. Eius namque generis est
peccatum, vt hominem, & gratia Dei, &
regno aeternæ beatitudinis spoliet, & ex
filio Dei faciat feruum diaboli. Ostendat
grauitatem peccati, ex diluio, & ci-
uitatum inundatione, & tanta strage fi-
liorum Israhel in deserto, & maximè ex
cōsideratione diuinī iudicij, & damnationis
aeternæ in iis, qui sine pœnitentia
decedunt. Deinde, quod supremū est,
ostendatur vulneris grauitas ex teme-
dii grauitate, & tormentis innumeris,
ex quibus medicina confici debuit.
Quōd si forte ad hoc non possit induci,
saltē doleat se non sufficientem dolorem
habere, & sibi hoc displicat: nam
tunc sufficiē hic dolor est ad aquirendā
absolutionem, secundum Petri. de Palu.
vt referat, & sequitur Sylu. in ver. contri-
tio. q. 2. Nau. c. 1. num. 21. & 22. imo, se-
condum Sylr. cōtritus est, qui vellet po-
tius mori, quam Deum offendere. Rur-
sum, † alia est attritio impenitentium, ut
illorum, qui non habent propositū non
peccandi, vel habent quandam velleic-
tatem, i. voluntatem non peccandi, sed
non, firmum propositum, qualis est
concubinarius, vel vsurarius, & hæc
non sufficit, nec adiuncto sacramento;
imo sacrilegus est. Confessarius ab ol-
euendo, & ipse petens absolutionem,
etiam cōfitembitur hoc peccatum, inhabi-
tem se reddit, arg. c. peccati venia, de re-